

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/420/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

106/2016. (VI. 2.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testületpanaszos¹ 2015. augusztus 11-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2016. június 2-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos postai úton előterjesztett panaszbeadványában előadta, hogy 2015. július 24-én 10 órakor a háza előtt megjelent egy rendőrautó két rendőrrel és egy hatósági állatorvossal, egy hölggyel az ÁNTSZ-től, illetve két önkormányzati alkalmazottal. A rendőrök a kapuhoz hívták a panaszost, és közölték, hogy be akarnak menni. A panaszos megkérdezte, hogy van-e házkutatási parancsuk, amire azt felelték, hogy arra nincs szükség, anélkül is bemehetnek. A panaszos beadványában leírta, hogy hogyan néz ki a telke, és megjegyezte, hogy a terület kívülről is jól belátható. Előadta továbbá, hogy az egyik önkormányzati alkalmazott tudta ez, mert korábban járt ott, és 2015. július 17-én küldött is gyomtalanítási felszólítást.

A panaszos mindezekre tekintettel közölte a kapunál megjelent személyekkel, hogy kívülről is látnak mindent, nem engedi be őket, kivéve az ÁNTSZ-es hölggyet, mert ő már korábban is többször járt nála és soha nem volt probléma. Ezért a jelenlévők megegyeztek abban, hogy a panaszos mindent kivisz a vaskerítéshez, amit látni szeretnének. Az állatorvos először a kutyák könyveit kérte, a panaszos kivitte a kisállat-egészségügyi könyveket, illetve egy másik – máshol tartott – kutyáét is, és egy kamerát, mivel rögzíteni akarta, hogy az orvos

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

nem mond igazat, mivel azt állította, hogy ő már 17 alkalommal volt a panaszosnál, de a panaszos nem engedte be őt. A panaszos közölte, hogy az ő tudomása szerint az orvos most van ott 3. alkalommal.

Első alkalommal még az [...] 14/a. sz. alatt keresett rajta 4 db disznót az orvos, de akkor is csak egy disznót tartott a panaszos. A panaszos akkor mondta neki, hogy bemehet, mutassa meg, hogy hol van a 4 disznó, amire az orvos azt felelte, hogy elbújtak és ő nem megy be. Ekkor egy fél órás vita után az orvos elment.

Második alkalommal az [...] 10. számhoz érkezett az orvos és közölte, hogy épp jött az [...] 14/a.-tól és ott disznók vannak. A panaszos ekkor is közölte, hogy ott csak egy disznó van, és kérte, hogy az orvos mutassa meg, hol vannak a disznók. Az orvos válaszul azt közölte, hogy elbújtak a nagy gazban. Az orvos ezen felül még egy rossz állapotú németjuhász kuttyát is keresett, mire közölte vele a panaszos, hogy ő már 15 éve ott él, de ott még ilyen kutya nem volt. Ekkor a panaszos bekapcsolta a kameráját, amire az orvos ment és megnézte a panaszos [...] u. 6. sz. alatti kuttyáját, majd távozott.

A harmadik alkalom 2015. július 24-én volt. A panaszos átadta az orvosnak az állategészségügyi könyveket, és közölte, hogy rögzíteni kívánja az eseményeket, amihez az orvos hozzájárult, de a rendőrök nem. A panaszos közölte, hogy a hangjuk akkor is rajta lesz a felvételen. Az orvos megnézte a könyveket és mindent rendben talált, majd az ÁNTSZ-es hölgy kérte a légyfogókat. A panaszos 4 db el nem használt légyfogót átadott, illetve közölte, hogy elhasználtakat is tud mutatni, de azt a hölgy már nem kérte. Ezután arra a kérdésre, hogy a rágcsálók ellen hogyan védekezik, a panaszos azt felelte, hogy csibéit és a rágcsálóit is lerendezik a szomszédban, az [...] sz. alatt tartott görények. Rágcsálóirtóra így nem nagyon van szüksége, de azt is szokott vásárolni, jelenleg is van. A panaszos kérésre kihozta az 5 db BIOTOLL rágcsálóirtót, aminek a hölgy felírta az adatait. A panaszos elmondta még, hogy ez a hölgy már többször volt nála ellenőrzésen, mert feljelentették. De soha nem volt olyan probléma, hogy a panaszos ne engedte volna be, vagy ne mutatott volna meg valamit. Az ellenőrzésekről mindig jegyzőkönyv készült, azokból a panaszos kapott is saját példányt. Az állatorvostól soha sem kapott jegyzőkönyvet, de valószínűleg azért, mert a valótlan állításait úgysem írta volna alá a panaszos.

Az állatorvos ezután a marhaleveleket kérte. A panaszos közölte, hogy a 2015. július 11-én született üszöborjúnak még nincs levele, de ez még belefér a három hetes határidőbe. A panaszos elindult a levelekért, és amikor kb. 3 méterre távolodott el a kiskaputól, nagy csattanásra lett figyelmes. Megfordult és látta, hogy a nagy- és a kiskapu közötti kb. 120 cm hosszú vasrúd zár elgörbült, és a két kapu között kb. 60 cm széles nyílás keletkezett. A résnél a fiatalabbik rendőr állt. A panaszos számon kérte a rendőrt, aki azt felelte, hogy ki lehet még egyenesíteni a rudat, majd átlépett a rúdon. Ezután a másik rendőr is átlépett a rúdon, majd letéperték a panaszost a földre, hátrafeszítették a kezét, és megbilincseltek. A jobb kezében fogta a telefonját, arról kifeszítették a hüvelykujját, majd belerúgtak a telefonba úgy, hogy az intézkedést követően a szemüvegével és a kalapjával együtt a fenyőfa alatt találta meg. A panaszos segítségért kiabált, amire egy, a temetőben dolgozó ismerőse, K. J. oda is ment. A rendőrök el akarták őt küldeni, de nem ment el. A jelenlévők ezután bementek a kertbe, az állatorvos bele is rúgott a panaszosba. A panaszos tovább kiabált segítségért, ezért a két rendőr felhúzta és a vizelettel és széklettel összekent panaszost belökte a rendőrautóba, ahol feltekerték az ablakokat, és a panaszosnak a tűző napon kellett maradnia a gépkocsiban. A panaszos hiába kérte, hogy legalább a légkondicionálást indítsák el, és kb. fél órán át kiabált, hogy húzzák le az egyik ablakot. A

második csoporttal érkező rendőrök közül az egyik régóta ismerte a panaszost, és a kiabálás hatására az egyik ablakot letekerte, amit a panaszos nagyon megköszönt neki. A panaszos sérelmezi, hogy még a rádióban is bemondták, hogy a hőség miatt nem lehet gyereket, állatot a kocsiban hagyni, a rendőrök mégis bezárták, és ő már nagyon nehezen viseli a hőséget.

A törött telefont, szemüveget és a kalapját valaki bevitte az épületbe, azonban a biztonsági zárat az ajtón nem tudták bezárni, így nyitva hagyták az épületet, a zárban maradt a kulcs. Ezután minden jelenlévő ment a dolgára, a panaszost pedig bevitték a B. Rendőrkapitányságra, noha N. is van rendőrség. Amire odaértek, a bal kezét már nagyon szorította és felhorzsolta a bilincs, így az vérzett. A jobb keze is nagyon zsibbadt, a panaszos szerint vélhetően a bilincs és a hüvelykujja miatt. Valamit alá akartak vele íratni a kapitányságon, de a panaszos közölte, hogy ő szemüveg nélkül semmit sem ír alá. A panaszos telefonálni szeretett volna, de nem engedték meg neki, mondván, hogy fogvatartott, úgyszincs pénze ügyvédre, és ezt az ügyet ügyse vállalná el senki sem. Ekkor a panaszosnak eszébe jutott, hogy a rendőrök megérkezésére előtt a konyhában feltett főni 8 cső kukoricát, ami még mindig ott lehet. A panaszos ezt jelezte a rendőröknek, de azok nem hittek neki, azt mondták, hogy ha ez nem igaz, akkor a panaszos mostanában nem szabadul a rendőrségről. A panaszos mondta nekik, hogy ez igaz és ez gázkályha, nem biztonsági gáz, tehát ha felforr a víz és eloltja a lángot, attól még a gáz továbbra is megy a palackból, és egy szikrától (pl. hűtőszekrény) felrobbanhat az egész ház is. A rendőrök ekkor telefonáltak valahova, majd bement pár magasabb beosztású rendőr hozzá, az egyik megkérdezte tőle, hogy ő-e az, akit lucerna letaposásért feljelentget. A panaszos közölte, hogy igen, mert évente több 10.000 Ft kárt okoznak neki készakarva.

13 óra körül két rendőr lekísérte a panaszost a 300-400 méterre lévő kórházba, ahol bekötötték a vérző kezét és megröntgenézték a hüvelykujját. Az ujjja sokáig nagyon fáj, de a panaszos úgy gondolja, hogy nem lehetett eltörve, mert nem gipszelték be, ennek ellenére két hétig nem tudott a jobb kezével dolgozni. 14 óra körül engedték ki a kórházból, ekkor a panaszos megkérdezte a rendőröktől, hogy hazaviszik-e, amire azt mondták neki, hogy menjen haza, amivel akar. A panaszosnál se pénz, se iratok nem voltak, és olyan koszos ruhában senki sem vette fel a kocsijával. A panaszos elindult haza gyalogosan a melegben, útközben találkozott egy rokonával, aki végül egy pokrócot aláterítve hazavitte a kocsijával, kb. 15 órára ért haza. Az állatai a tűző napon voltak kikötve a hátsó udvarban víz és élelem nélkül. A víztartályából kifolyt a víz, mert amikor a rendőrök elvitték, a szivattyúja be volt kapcsolva, ami így le is égett, mert nem volt egy idő után mit szivattyúznia. Amikor bement a házba, látta, hogy a pénztárcája nem a hűtőn van, hanem az asztalon, és hogy hiányzik belőle egy 20000 Ft-os és egy 5000 Ft-os bankjegy, illetve a lottószelvényei. Az apró és az iratai a pénztárcában voltak, a panaszos először ki akarta hívni a rendőrséget, aztán úgy gondolta, hogy ügyse hinnének neki, mivel korábbiakban is hiába jelentette, ha eltűnt valami vagy kárt okoztak a földjén, soha semmire nem derült fény.

A panaszos az események hatására „idegileg kikészült”, az elmúlt 2 hétben 74 kg-ról 69 kg-ra fogyott, „állandó gyomorégése és gyomoridege” van.

A panaszos mindezek alapján kérte a Testület eljárását.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés rögzíti, hogy 2015. július 24-én a panaszost az a Rendőrségről szóló 1994. évi XXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § alapján igazoltatták, az Rtv. 29. § (6) bekezdés alapján átvizsgálták a ruházatát, és az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont alapján előállították.

A panaszossal szemben a helyszínen az Rtv. 47. § alapján testi kényszert, az Rtv. 48. § b) és d) pontja alapján bilincset alkalmaztak 10 óra 25 perctől 11 óráig. A panaszos az intézkedés során sérülést szenvedett, orvosi vizsgálatáról intézkedtek (jobb hüvelyujját fájlalta és bal csuklóján hámsérülése volt, sérülés foka: könnyű).

A panaszos hozzátartozó vagy más személy kiértesítését nem kérte.

Az események rövid leírásaként a jelentés rögzíti, hogy K. P. r. tórm. és Sz. Cs. r. ftórm. 2015. július 24-én 10 órakor megjelent a [...] u. 10. sz. alatti helyen, mivel a T. Megyei Kormányhivatal Sz. Járási Hivatala megkeresésében rendőri jelentéket kért az ott fogatosítandó ellenőrzés lefolytatásához. A helyszínen a rendőrök meghallgatták a járási főállatorvost, dr. R. A. Gy.-t, aki elmondta, hogy a helyszínen az ebek, tehének tartása és a trágya tárolása vonatkozásában kíván ellenőrzést folytatni. Ezt követően meghallgatták Ö.-K. A.-t, közegészségügyi és járványügyi felügyelőt, aki elmondta, hogy bejelentést kaptak, miszerint a fenti címen elszaporodtak a rágcsálók és a legyek, ezt kívánja ellenőrizni. Ezt követően 10 óra 5 perckor megjelentek a panaszos házánál, aki éppen az udvaron ténykedett. Az állatorvos közölte velük a jövetelük célját, továbbá azt, hogy az ellenőrzéshez bemennének az udvarra. A panaszos ezen felháborodva kiabálni kezdett, hogy az udvarra csak akkor léphet be bárki, ha házkutatási engedélyt mutatnak, és elhúzta a kapun lévő reteszeket. Az állatorvos ekkor újra megkérte, hogy tegyen eleget a kérésnek. Ennek eleget téve a panaszos előhozta a lakásból a kutyái oltási könyveit és megmutatta, hogy mivel védekezik a rágcsálók és a legyek ellen. Az állatorvos az oltási könyvek ellenőrzése után ismét megkérte a panaszost, hogy ne akadályozza az ellenőrzés lefolytatását, nyissa ki a kaput, hogy bejussanak az udvarra, de ennek a panaszos nem tett eleget, pedig ehhez a hatóságnak joga van az ellenőrzés céljának eléréséig.

10 óra 10 perckor intézkedés alá vonták a rendőrök a panaszost, közölték vele, hogy ettől a perctől fogva rendőri intézkedés alatt áll és amennyiben továbbra is akadályozza az ellenőrzés lefolytatását, úgy a rendőri intézkedést is akadályozza, ebben az esetben pedig elő fogják állítani szabálysértés továbbfolytatása miatt. Erre a panaszos kijelentette, hogy „leszarom!” és folytatta az ordibálást. Ekkor felszólították a panaszost, hogy fejezze be a kiabálást és nyissa ki a kaput, amelynek nem tett eleget, ezért a kapun lévő reteszt a rendőr elhúzta, hogy az ingatlanra bejusson a további szabálysértés megakadályozása, valamint az ellenőrzés eredményes lefolytatása érdekében. A panaszos ellenszegülő, agresszív, fenyegető magatartást tanúsított, ezért 10 óra 25 perckor a rendőr a panaszost a földre vitte, majd a kezeit hátra helyzetben rögzítette. Ezt követően segítséget kért a helyszínre, mivel a panaszos még így is aktív, ellenszegülő magatartást tanúsított. A panaszost az erősítés kérésére a szolgálati gépkocsiba ültették, hogy a Kormányhivatal munkatársai zavartalanul lefolytathassák az ellenőrzést. Az ellenőrzés végén a rendőrök gondoskodtak a lakás lezárásáról. Tekintettel arra, hogy a zárban lévő kulcsot nem tudták kivenni, megkérték a szomszédban lakó K. J.-t, hogy a panaszos hazaérkezéséig őrizze a lakást, aki ennek eleget tett. Ezt követően a panaszost előállították a B. Rendőrkapitányságra. Mivel a panaszos úgy nyilatkozott, hogy sérülése keletkezett, a B. Rendelőintézetbe kísérték, ahol az orvosi igazolás kiállítása után szabadították.

A panaszossal szemben szabálysértési feljelentést tettek. A jelentés nem tartalmazza a szabadítás időpontját.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedés és a kényszerítőeszköz használat jogszerű, szakszerű és arányos volt.

2) A rendőrség megküldte a panaszos nyilatkozatát, ami szerint sérülése keletkezett, ezért orvosi ellátásban részesült, élelmezést nem kért, a jogorvoslati tájékoztatást megkapta, panasszal nem kíván élni. A nyilatkozaton nem szerepel a panaszos aláírása, azon csupán annyi van hogy a panaszos megtagadta az aláírást, ugyanakkor hatósági tanút nem alkalmazott a rendőrség a kitöltésnél.

3) A kiértékelésről és élelmezésről szóló nyilatkozatot szintén nem írta alá a panaszos, ez esetben a rendőrség hatósági tanút alkalmazott. A panaszos előállítása 10 órától 13 óráig tartott. A nyilatkozat rögzíti, hogy sérült a panaszos hüvelyujja és a csuklója a bilincs alkalmazása miatt.

4) A rendőrség megküldte a panaszos 12 óra 56 perckor kiállított orvosi leletét, ami a kéz ujjának zúzódását, valamint csukló és a kéz k.m.n. sérülését rögzíti. Traumás eltérés nincs. A vizsgálat ideje 12 óra 39 perc.

5) A T. Megyei Ügyészség 2015. augusztus 11-én kelt átirata szerint az iratanyag áttanulmányozása alapján a testi kényszer és a bilincs alkalmazása törvényes, indokolt és arányos volt.

6) A 2015. július 24-én kelt szabálysértési feljelentés szerint a panaszos magatartásával megvalósította a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését. Az esemény leírása szó szerint megegyezik az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben foglaltakkal, így annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

7) A rendőrség megküldte a panaszost elmarasztaló szabálysértési határozatot, illetve a visszavonást és az új döntést tartalmazó – a panaszost szintén elmarasztaló – határozatot. (A panaszos a meghallgatásán elmondta, hogy részben együttműködő magatartást tanúsított, így nagyon helyzetére tekintettel mérsékeltek a bírságot.)

8) F. Zs. r. őrgy. 2015. október 14-én kelt jelentésében előadta, hogy a Testülethez előterjesztett panasz miatt felkereste K. J.-t, aki a panaszolt intézkedéssel kapcsolatban előadta, hogy a katolikus temetőben egy sír gondozásával foglalkozott, amely viszonylag közel van a panaszos házának udvar felőli végéhez. A délelőtti órákban arra lett figyelmes, hogy ismerőse hangos, veszekedő kiabálását hallja, majd amikor a temető kijáratán igyekezett a lakóházat megközelíteni, látta, hogy több személy, köztük egyenruhás rendőrök is jelen vannak. Ő maga már csak azt látta, hogy a panaszos meg van bilincselve, hason, fekvő testhelyzetben, a földről felségítve később beültettek egy rendőrautóba. Az önkormányzat részéről jelenlévőktől hallotta, hogy azért került sor az intézkedésre, mert a panaszos akadályozott egy olyan ellenőrzést, amit több szerv hajtott volna végre. Azt is mondták, hogy már több kísérlet volt az ellenőrzés végrehajtására, amit minden esetben megakadályozott a panaszos. K.J.-t az önkormányzati dolgozók kérték meg először, hogy gondoskodjon az ottmaradt haszonállatokról, amire azt felelte, hogy rendben, de előbb beszélni akart a panaszossal. A rendőr engedélyével a félig lehúzott ablakon keresztül kommunikáltak. A beszélgetés után a rendőrök megkérdezték tőle, hogy megoldott-e az állatok ellátása, amire ő igennel felelt. Mindvégig a lakóház előtti útszakaszon tartózkodott, látta és hallotta is, hogy az egyik rendőr panaszkodott a másiknak, hogy a bejáratú ajtó nehezen csukható és, hogy a zár nem akar elfordulni a zárban. Hosszas próbálkozás után eljött a rendőr az ajtótól, de arról nincs információja, hogy sikerült-e bezárni, vagy csak annyiban maradt a próbálkozás. Ő maga egyáltalán nem ment az ajtóhoz, és nem győződött meg annak zártságáról. A hatósági személyek távozása után K. J. bement

az udvarba és az ott található állatokat takarmánnyal ellátta. Észlelte, hogy az itatáshoz szükséges vizet a panaszos egy tömlőn keresztül vezeti az ivóvíz tárolására szolgáló 200 literes hordóhoz, mely tartály éppen felöltés alatt volt egy slagon keresztül. A tartály feltöltődött, talán egy vödörre való víz ki is folyt az edényből, amit észlelve elkezdte a slagot követni, ami a panaszos szomszédos telkén lévő kúthoz vezetett, ahol a kútban egy búvárszivattyú üzemelt. Megkeresve az elektromos csatlakozót azt áramtalanította, majd az utca felől visszament a házhoz. A ház nagykapuját becsukta – egy pájszervas reteszelésével – majd visszatért a temetőben hagyott szerszámokért és otthonába távozott. Otthonában nem sokkal később az önkormányzattól keresték, hogy sikerült-e az állatokat ellátni, amire igennel válaszolt, a hívó pedig megköszönte ezt.

A délutáni etetést megelőzően ismét hívták az önkormányzattól, előre is megköszönve a munkáját. 16 óra körül visszament a panaszos lakóházához, ahol beindította a búvárszivattyút, majd megetette az állatokat.

Egy későbbi időpontban, emlékezete szerint 17 és 17 óra 30 perc közötti időben visszament az ingatlanhoz, ahol már ekkor otthon volt a panaszos.

Ezt követően a rendőr elment a B. Városi Kórházba, ahol felvette a kapcsolatot Dr. K. V.-sal, aki érdemi információval nem tudott szolgálni a panaszos ellátását érintően. A betegellátási naplóba és programba belépve megállapították, hogy a panaszos hámphorzsolásos sérüléseket szenvedett, a röntgen tramuás eltérést nem mutatott. A lelet alapján a panaszos sérülését kötözéssel ellátták, viszont a tetanusz injekció beadásától a panaszos elzárkózott. A panaszos nyilatkozatát hatósági tanúként ellátó személy vonatkozásában előadta az irat megtekintése után, hogy az vélhetően az aszisztens aláírása. A rendőr meghallgatta őt is, aki elmondta, hogy a rendőrök kérték meg az aláírásra, mivel a panaszos elzárkózott attól, hatósági tanúként azt kellett igazolni, hogy a panaszos megkapott az iratból egy példányt.

9) Sz. Cs. r. ftórm. a 2015. október 8-án kelt kiegészítő jelentésében az eseményeket az előállítás végrehajtásáról szóló jelentéssel egyező módon adta elő. Továbbá előadta, hogy az állatorvos a helyszínen tájékoztatta a panaszost, hogy egyrészt már többször próbáltak ellenőrzést fogantatosítani (a panaszos szerint jogszerűtlenül, mert nála minden rendben van), másrészt, hogy az ellenőrzést nem tudják elhalasztani, aznap kell végrehajtani, harmadrészt, hogy a szükséges mértékig és helyig joguk van bemenni az ingatlan területére az ellenőrzés céljának eléréséig, és hogy ennek érdekében a rendőrség igénybe vehető.

Az állatorvos végig normális hangnemben próbálta meggyőzni, de a panaszos ellenállt minden ésszerű és gyors megoldásnak, hiába mondta az állatorvos, hogy az egész ellenőrzés kb. 20 percig tartana.

A panaszos ellenszegülő, agresszív, fenyegető magatartása abban állt, hogy felemelte a kezét, a rendőrök elé állt és ordibált. Az látszott, hogy a kézfelemelés nem a rendőrök ellen irányul, hanem idegességéből adódik.

A rendőrök a panaszost 10 óra 25 perckor testi kényszerrel földre vitték és kezeit hátrabilincseltek. A bilincselést követően a ruházatátvizsgálást a r. főrm. végezte. Arra, hogy a panaszos a személyes iratait, vagy a pénzt magához vegye, nem volt lehetőség, mivel a panaszos agresszív volt és az esetleges támadástól tartani lehetett. Miután az erősítés megérkezett a panaszost beültették a kocsiba, ahol kérésére lehúzták az ablakot, illetve kinyitották az ajtót. A panaszos kb. 10 percig tartózkodott a kocsiban, mert ennyi ideig tartott a helyszíni ellenőrzés. Ezt követően egyből indultak (kb. 11 óra előtt) és kb. 10 perc volt a távolság a kapitányságig gépkocsival. A bilincselést az épületben 11 órakor szüntették meg.

Mivel a zárból nem tudták kivenni a kulcsot, megkérték a szomszédot, hogy őrizze a lakást. A panaszost a körzeti megbízotti irodában helyezték el az iratok elkészültéig, más eljárási cselekményt nem foganatosítottak. A panaszos jelezte, hogy égő tűzhely maradt a lakásban, ezért felvette a kapcsolatot a rendőr a n. jegyzővel, aki intézkedett a gáztűzhely elzárásáról. A panaszos a szivattyút nem említette.

Arra már nem emlékszik, hogy mikor, de biztosan közölték a panaszossal a nevüket és a jelvéyszámukat, ami egyébként azon a nyilatkozaton is rajta volt, amit a kórházban átadtak neki. A panaszos a panaszjogra is kiterjedő jogi felvilágosítást kapott a kapitányságon. A panaszos mondta, hogy rossz a szeme, de a szemüveg igényéről nem tett említést. A panaszosnak egyébként felolvasták az iratok tartalmát, amit ennek ellenére nem írt alá.

A panaszost 12 órakor kísérték a rendelőintézetbe, ahol 13 órakor szabadon lett bocsátva. Hazautazásáról a panaszos maga gondoskodott, arra vonatkozó intézkedést nem kért tőlük.

Az intézkedés idején a helyszínen volt az állatorvos, Ö-K. A., a n. jegyző és még egy önkormányzati dolgozó.

A panaszos kezében valóban volt a helyszínen egy mobiltelefon, amit többször feljűk tartott, hogy most mindent felvesz, de a „kényszerintézkedésnél” már nem látta nála. A panaszos ujjait nem feszítették hátra, azt hogy hova lett a telefon nem tudják, mert a panaszos folyamatosan járkált vele, a lakásból ki-be.

10) K. P. r. törm. a kiegészítő jelentésében a 9) pontban ismertetett jelentéssel azonos módon adta elő a történetet, megjegyezve, hogy a panaszos az igazolást megtagadta, adatait bediktálás alapján rögzítették, így nem is volt szükség az irataira. A r. törm szerint a panaszos fenyegető, agresszív, ellenszegülő magatartást tanúsított, a kezét a levegőbe emelve hadonászott, és kiabált az állatorvos felé.

A kényszerítő eszköz alkalmazásakor már nem volt a panaszosnál a mobiltelefonja. Az ujjait nem bántották. A földön fekvő helyzetben is aktív, ellenszegülő magatartást tanúsított, és többszöri felszólításra sem volt hajlandó hátranyúlni, ezért a karjait hátrafeszítették és hátrabilincseléssel rögzítették.

Az erősítés kb. 5 perc alatt érkezett meg, és ekkor ültették be a panaszost a gépkocsiba. A panaszos kb. 8-10 percet töltött a gépkocsiban.

Mivel a zárból lévő kulcsot nem tudták kivenni, ezért a szomszédot, K. J-t kérték meg, hogy őrizze a házat.

A panaszost a kórházból szabadították, amikor is úgy nyilatkozott a hazajutásról, hogy „Megoldom”.

11) S. Zs. r. ftörm. 2015. október 12-én a Testület megkeresésére jelentést készített. Jelentésében előadta, hogy Sz. Cs. r. ftörm. segélyhívására jelent meg erősítés gyanánt. Amikor a helyszínre érkezett, két kollegája, Sz. Cs. r. ftörm. és K. P. r. törm. tájékoztatta arról, hogy a panaszos akadályozta a hatósági ellenőrzést, és hogy az agresszív, ellenszegülő magatartása miatt vele szemben testi kényszert és bilincset alkalmaztak, majd a szolgálati gépkocsiba ültették. Továbbá közölték, hogy megoldották az esetet, a személy ellenállása megszűnt, sérülése nem keletkezett, segítségre nincs szükségük. Ezt követően kb. még 10 percig maradt a járőrtársával a r. törm. a helyszínen, az intézkedésben tevőlegesen nem vettek részt.

A r. tőr. a gépkocsi közelében tartózkodott, amikor a panaszos kiabálni kezdett és kérte, hogy nyissa ki a rendőr a hátsó ajtaját. A rendőr így tett és látta, hogy a panaszos hátrabilincselte kezekkel nyugodtan ül. A panaszos ezután kérte, hogy húzza le az ablakot a rendőr, mert melege van, de rosszul létre nem panaszkodott. A rendőr lehúzta az ablakot, és nyitva hagyta az ajtót a meleg miatt, ezt a panaszos megköszönte. A rendőr a jármű közelében folyamatosan szemmel tartotta a panaszost az esetleges szökés megakadályozása végett.

A panaszos a r. tőr. kérézésekor már semmilyen ellenállást nem tanúsított, néha oda-oda szólt a kint lévő hatósági személyeknek, nemtetszését fejezve ki a korábbi eljárások miatt.

A járőrök az ingatlan lezárására, őrzésére a helyszínen lévő szomszédot kérték meg, aki elvállalta ezt. A férfi nevét nem tudja, de ha jól emlékszik, akkor az [...] u. 10. számmal szembeni házból érkezett és a járőrök vele beszéltek.

12) B. L. c. r. ftzls. 2015. október 14-én kelt jelentésében előadottak megegyeznek a 11) pont alatt ismertetett jelentésben foglaltakkal.

13) D. Zs. r. alezredes a 2015. október 12-én kelt jelentésében előadta, hogy meghallgatta aznap a járási főállatorvost, aki elmondta, hogy emlékezete szerint a helyszínen találkoztak a közegészségügyi és járványügyi ellenőrzésben részt vevő személyekkel és a rendőrökkel. A helyszíni egyeztetés során elhangzott, hogy a panaszos állattartónak minősül, szarvasmarhákat is tart, amely szintén ellenőrzés tárgyát képezi. A rendőrökkel ő közölte, hogy a szemlét mindenképpen le kell folytatni, amihez be kell menni az ingatlan udvarára. A rendőrök a panaszossal végig magázódva próbáltak szót érteni. Megjegyezte, hogy ellenőrzés végrehajtása nem tűrhetett halasztást, akkor és ott végre kell hajtani.

Ezt követően a r. alezredes telefonon meghallgatta Ö-K. A-t, aki elmondta, hogy hallotta, amint a rendőrök beszéltek a helyszínen megjelent „K. bácsival”, hogy figyeljen az ingatlanra, mert nem tudták az ajtót bezárni. Arra is emlékezett, hogy a gépkocsiba beültetett panaszos beszélt K. bácsival, hogy adjon az állatoknak inni. Azt, hogy ez milyen szöveggörnyezetben hangzott el, már nem tudta pontosan felidézni.

14) A kapitányságvezető átiratában előadta, hogy a helyszíni ellenőrzés, szemle közérdekű bejelentés alapján történt. Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény (továbbiakban: Tv.) 11. § (4) bekezdése alapozta meg a rendőrség közreműködését, illetőleg a rendőrség felkérését. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 56. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít a szemlét végző személy részére, hogy a megfigyelni kívánt területre belépjen. Ugyanezen törvény 57/B.§ (1) bekezdése alapozza meg a rendőrség közreműködését a szemle eredményes és biztonságos lefolytatása érdekében.

15) A rendőrség megküldte a T. Megyei Kormányhivatal Szekszárdi Járási Hivatala megkeresését, amelyben július 24-én 10 órakor fognatosítandó közegészségügyi ellenőrzéshez 1 fő biztosítását kérték.

16) A rendőrség megküldte a panaszos szabálysértési meghallgatásáról készült jegyzőkönyvet, amelyben a panaszos úgy nyilatkozott, hogy a rendőrök valóban felszólították két alkalommal, hogy az ellenőrzést végrehajtani akaró hatóságot engedje be, és hogy a hatósági eljárását és a rendőri eljárást ne akadályozza. Az ellenőrzést a területen lévő barangolással valóban nem biztosította, de a kérd dolgokat kiadta a kerítésen keresztül és úgy nyilatkozott, hogy az egyik ellenőrzést végző személyt beengedi.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát és a IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát, a XIII. cikkben foglalt tulajdonhoz való jogát, az II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát, továbbá a VI. cikkben foglalta magánlakás sérthetlenségéhez fűződő jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta és az alábbi megállapításokra jutott.

A rendőri jelentések egybehangzóak tekintetben, hogy egy, a panaszos tulajdonában lévő ingatlanon foganatosítandó közegészségügyi ellenőrzéshez kérte megkeresésében a T. Megyei Kormányhivatal a rendőrség közreműködését. A rendőrség megküldte a megkeresést, amelyben egy fő részvételét kérték közegészségügyi ellenőrzéshez. A megkeresés nem tartalmaz jogszabályi hivatkozást.

A kapitányságvezető átirata szerint a Tv. 11. § (4) bekezdése alapozta meg a rendőrség közreműködését. A hivatkozott jogszabály szerint az egészségügyi államigazgatási szerv a lakosság egészségét közvetlenül fenyegető súlyos veszély elhárításához, illetve rendkívüli körülmények esetén tett intézkedéseinek végrehajtásához a rendőrség, a tűzoltóság és a polgári védelem közreműködését is igénybe veheti.

A Szolgálati Szabályzat a 13. Eljárás fertőző betegség esetén című részben, a 17.§ (3) bekezdésében gyakorlatilag ezt a szabályt ismétli meg: „A lakosságot közvetlenül fenyegető közegészségügyi-járványügyi veszély elhárításához, valamint rendkívüli körülmények esetén tett intézkedései foganatosításához az állami népegészségügyi szerv kérésére az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv segítséget nyújt.”

A Testület a vizsgálata során utal a Tv. 10 (1)-(4) bekezdésében foglaltakra és a 11. § (1)-(3) bekezdésére, a 13.§-ra és a 13/A. § (1) bekezdés h) pontjára is: „10. § (1) Az egészségügyi államigazgatási szerv - a 2. § (1) bekezdésének a) pontjában foglalt kivétellel - valamennyi természetes és jogi személyre, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező társaságra kiterjedő hatósági jogkört gyakorol.

(2) Az egészségügyi államigazgatási szerv ellenőrzése során az ellenőrzött személy köteles az ellenőrzéshez szükséges munkaerőt ellenszolgáltatás nélkül az ellenőrző rendelkezésére bocsátani. Közegészségügyi vagy járványügyi érdekből a szemle haladéktalanul megtartható.

(3) Az ellenőrzésről jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek a ténymegállapításokon kívül tartalmaznia kell a felelős személy ezekre vonatkozó nyilatkozatát is.

(4) Ha az ellenőrzésen a felelős személy nem volt jelen, a jegyzőkönyv másolati példányát meg kell küldeni részére azzal, hogy nyilatkozatát a kézbesítéstől számított nyolc napon belül megteheti. [...]

11. § (1) Az egészségügyi államigazgatási szerv az ellenőrzés során megállapított tényállás alapján a hiányosságok, szabályszegések jellegét és súlyát mérlegelve megteszi a szükséges intézkedéseket és ellenőrzi azok végrehajtását.

(2) Az egészségügyi államigazgatási szerv elrendeli

- a) a hiányosságok megszüntetését, illetőleg a szükséges intézkedések végrehajtását;
- b) a hiányosságok megszüntetéséig az intézmény, létesítmény stb. működésének, illetőleg az egészségre ártalmas vagy veszélyes tevékenységnek a korlátozását vagy felfüggesztését, ha e szabálytalanságok fennállása egészségkárosodást okozhat;
- c) súlyos vagy tömeges egészségkárosodás megelőzése érdekében az egészségre ártalmas tárgyak, vagy anyagok használatának és forgalmazásának megszüntetését, szükség esetén megsemmisítését;
- d) egészségügyi szolgáltatónál észlelt hiányosság esetében az a)-c) pontban felsoroltakon túl - külön jogszabályban foglaltak szerint - az egészségügyi dolgozónak a tevékenységben való jártassága igazolását.

(3) Ha az észlelt hiányosság, illetve körülmény súlyos, vagy tömeges egészségkárosodást okozhat, az egészségügyi államigazgatási szerv ennek elhárítása érdekében köteles megtenni mindazokat az intézkedéseket, amelyek az adott esetben a veszély elhárítása érdekében szükségesek.

13. § Az egészségügyi államigazgatási szerv

- a)
- b) kisebb súlyú cselekmény (mulasztás) esetén a felelős személyt figyelmeztetésben részesítheti;
- c) fegyelmi vétséget megvalósító magatartás felfedésekor kezdeményezheti a fegyelmi jogkör gyakorlójánál a fegyelmi eljárás lefolytatását;
- d) bűncselekmény észlelése esetén feljelentést tesz az illetékes szervnél.

13/A. § (1) Ha az egészségügyi államigazgatási szerv a hatáskörében eljárva megállapítja, hogy [...] h) a fertőző betegségek és járványok megelőzése vagy a járványveszély elhárítása érdekében szükséges járványügyi előírásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben foglaltakat megsértették, egészségügyi bírságot szab ki.”

A Testület hivatkozik továbbá a Ket. szemlére vonatkozó előírásaira: „56. § (1) Ha a tényállás tisztázására ingó, ingatlan (a továbbiakban együtt: szemletárgy) vagy személy megtekintése vagy megfigyelése szükséges, a hatóság szemlét rendelhet el.

(2) Szemlét a hatóság ügyintézője, a hatóság által kirendelt szakértő, illetve jogszabály alapján erre felhatalmazott más személy végezhet, aki jogosultságát a szemle során - az 57. § (3) bekezdésében foglalt kivétellel - köteles igazolni. Jogszabály a szemle lefolytatásához a szemlét végző személy részére megbízólevél kötelező használatát rendelheti el.

57. § (1) A szemletárgy birtokosát és az 56. § (1) bekezdésében meghatározott személyt (a továbbiakban együtt: szemletárgy birtokosa) a szemléről - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel - előzetesen értesíteni kell. Ha a szemle eredményessége érdekében indokolt, az értesítésnek tartalmaznia kell a szemletárgy birtokosának személyes jelenlétére, a szükséges iratok előkészítésére irányuló felhívást. Az értesítést - ha az ügy körülményeiből más nem következik - úgy kell közölni, hogy azt a szemletárgy birtokosa legalább öt nappal korábban megkapja.

(2) Ha az előzetes értesítés a szemle eredményességét veszélyeztetné, a szemletárgy birtokosát a szemléről annak megkezdésekor szóban kell tájékoztatni.

(3) Ha a szemle megkezdése előtti tájékoztatás veszélyeztetné annak eredményességét, a hatóság a szemle befejezésekor átadja vagy haladéktalanul megküldi a szemletárgy birtokosának a jegyzőkönyv egy példányát. Mellőzhető a tájékoztatás, ha a szemle a szemletárgy birtokosának közreműködése nélkül, külső vizsgálattal elvégezhető.

(4) A szemletárgy birtokosának távolléte nem akadályozza a szemle megtartásának. Jogszabály meghatározott ügyekben előírhatja, hogy a szemle csak akkor kezdhető meg, ha a szemletárgy birtokosa vagy alkalmazottja, meghatalmazottja, ezek hiányában hatósági tanú jelen van.

(5) A szemlén az ügyfél jelen lehet, kivéve, ha a szemletárgy birtokosa természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését rendelték el.

57/A. § (1) Szemlét a megfigyelni kívánt tevékenység folytatása idején, nem székhelyként bejelentett magánlakásban pedig - kivéve, ha a szemle sikeres lefolytatása más időpont választását teszi szükségessé - munkanapon 8 és 20 óra között lehet végezni. A szemlét úgy kell végezni, hogy az a szemletárgy birtokosának munkáját, a rendeltetésszerű tevékenységet lehetőleg ne akadályozza.

(2) Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet veszélye miatt, továbbá közrendvédelmi, közbiztonsági, illetve törvényben meghatározott más fontos okból a szemle haladéktalanul megtartható.

(3) A szemle megtartása során - a tulajdonos értesítésével egyidejűleg - a szemletárgy birtokosa kötelezhető a szemletárgy felmutatására, illetve arra, hogy az ügyfelet a szemle helyszínére beengedje.

(4) A szemle során a szemlét végző személy a hatásköre gyakorlásának keretei között a megfigyelni kívánt területre, építménybe és egyéb létesítménybe beléphet, ott a szemle tárgyával összefüggő bármely iratot, tárgyat vagy munkafolyamatot megvizsgálhat, a szemletárgy birtokosától és a szemle helyszínén tartózkodó bármely más személytől felvilágosítást kérhet, a helyszínről, a szemletárgyról, folyamatokról fényképet vagy kép- és hangfelvételt készíthet, mintavételt eszközölhet, továbbá egyéb bizonyítást folytathat le.

57/B. § (1) A szemle eredményes és biztonságos lefolytatása érdekében, ha annak jellege indokoltá teszi, a hatóság a rendőrség közreműködését kérheti.

(2) Ha a szemletárgy birtokosa a szemletárgyat a hatóság felhívására - a jogkövetkezményre való figyelmeztetés ellenére - nem mutatja fel, illetve annak helyszíni átvizsgálását jogellenesen megakadályozza, a hatóság a szemletárgyat lefoglalhatja.

(3) A szemle megtartását vagy eredményes lefolytatását akadályozó személy eljárási bírsággal sújtható.

(4) Ha a helyszíni szemlére életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzetben, azonnali intézkedés érdekében van szükség, illetve, ha ezt törvény más fontos okból megengedi, a helyszíni szemlét a hatóság a lezárt terület, épület, helyiség felnyitásával, az ott tartózkodó személyek akaratára ellenére is megtarthatja.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott módon történő szemle megtartásához az ügyész előzetes jóváhagyása szükséges, továbbá ahhoz a rendőrség és hatósági tanú közreműködését kell kérni. Ha az ügyész előzetes jóváhagyásának beszerzése a késedelem veszélyével járna, a szemle az ügyész jóváhagyása nélkül is megtartható, ilyen esetben a helyszíni szemlérről készült jegyzőkönyvet - ami az azonnali intézkedési okot és a megtett intézkedéseket részletesen tartalmazza - az ügyésznek öt napon belül meg kell küldeni."

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a megkeresés alapján, ám annak a jogszabályi alapját nem a rendőrség által hivatkozott Tv. 11. § adta, mivel jelen esetben sem a lakosság egészségét közvetlenül fenyegető súlyos veszély elhárításáról, illetve rendkívüli körülményekről nem beszélhetünk, hanem a Ket. 57/B. § (1) bekezdése volt.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint fennállt a rendőrök intézkedési kötelezettsége.

2) Az előállítás jogszerűségének vizsgálata során az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A) A Testület először azt vizsgálta, hogy megfelelő jogalap birtokában állították-e elő a panaszost a rendőrök.

A rendőrök az előállítás jogalapjaként az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontját jelölték meg. Előadták, hogy miután az állatorvos többször kérte a panaszost, hogy engedje be őket az ellenőrzéshez, amit nem lehet elhalasztani, a rendőrök 10 óra 10 perckor intézkedés alá vonták a panaszost. Közölték vele, hogy ettől a perctől fogva rendőri intézkedés alatt áll és amennyiben továbbra is akadályozza az ellenőrzés lefolytatását, úgy a rendőri intézkedést is akadályozza, ebben az esetben pedig elő fogják állítani szabálysértés továbbfolytatása miatt. Erre a panaszos kijelentette, hogy „leszarom!” és folytatta az ordibálást. Ekkor felszólították a panaszost, hogy fejezze be az ordibálást és nyissa ki a kaput, amelynek nem tett eleget, ezért a kapun lévő reteszt a rendőr elhúzta, hogy az ingatlanra bejusson a további szabálysértés megakadályozása, valamint az ellenőrzés eredményes lefolytatása

érdekében. Ezután a panaszos továbbra is ellenszegült, ezért testi kényszerrel földre vitték, majd megbilincseltek.

Az Rtv. idézett 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint „a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.”

A jogszabályhely értelmezése alapján kijelenthető, hogy az f) pont I. fordulata szerinti esetben az előállításhoz három feltétel együttes megvalósulása szükséges: a) egy jogszerűtlen magatartás, ami felveti a szabálysértés gyanúját, b) meghatározott személyhez vagy személyek csoportjához célzott rendőri felszólítás ezen magatartás abbahagyására; c) ezen jogsértő magatartás továbbfolytatása a felszólítást követően. Bármely feltétel hiánya az előállítás jogszerűtlenségének megállapítását vonja maga után.

a) A Testület a megjelölt előállítási okra figyelemmel tehát először azt vizsgálta, hogy a konkrét helyzetben felmerült-e valamely szabálysértés elkövetésének olyan szintű gyanúja, amely folytatása esetén elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A rendőrség az előállítást megalapozó szabálysértésként a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésében szabályozott jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség tényállását jelölte meg. Eszerint „aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.”

A Testület az eset kapcsán utal az Rtv. 19. §-ára is, amely a következőként rendelkezik.

„19. § (1) A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

(2) A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

A fenti tényállás megvalósulásához egyrészt szükséges egy rendőri intézkedés, amely nem nyilvánvalóan jogszerűtlen, másrészt az, hogy ezzel az intézkedéssel szemben valaki ellenszegülést tanúsítson.

A fentiekben már kifejtette a Testület, hogy a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett a megkeresés és a panaszos azon magatartása alapján, hogy az ellenőrzés lefolytatását akadályozandó a közegészségügyi ellenőrzést végzőket nem engedte be az ingatlanba. A rendőri intézkedésre tehát megfelelő jogszabályi felhatalmazás alapján került sor, így jelen esetben a szabálysértés egyik feltétele – a jogszerű rendőri intézkedés – fennállt.

A szabálysértés másik tényállási eleme az ellenszegülés, ami a Testület álláspontja szerint vagy aktív, tevőleges, az intézkedés céljának ellenszegülő – de a rendőr személyét fizikailag nem támadó – magatartás, vagy egy intézkedés végrehajtását gátló passzív magatartás, szándékos nem cselekvés.

A rendőrség a panaszos ellenszegülését abban jelölte meg, hogy továbbra sem nyitott ajtót, és nem engedte be az ellenőrzésben résztvevőket.

A Testület e tekintetben elfogadta a rendőri előadást és álláspontja szerint a panaszosnak ezen magatartása felvetette a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének gyanúját.

b) Számba véve az előállítás jogalapja és a felhívott szabálysértési tényállás kapcsán a Testület által fentebb rögzített általános követelményeket, a panaszos előállítása akkor lenne jogszerűnek minősíthető, ha

- egy nem nyilvánvalóan jogszerűtlen rendőri intézkedéssel szemben ellenszegülést tanúsított volna (szabálysértés gyanúja),
- az eljáró rendőrök felszólították volna ezen ellenszegülő magtartás abbahagyására,
- azonban a panaszos ezt figyelmen kívül hagyva az intézkedéssel szembeni ellenállását fenntartotta volna.

Az, hogy a helyszínen egy nem nyilvánvalóan jogszerűtlen rendőri intézkedés zajlott, a Testület rendelkezésére bocsátott információk alapján megállapítható volt.

A rendőri jelentések szerint a panaszost többször felszólították, hogy ne akadályozza az ellenőrzést és engedje be az ottlevőket. Ezt a panaszos a szabálysértési meghallgatás során maga is elismerte. (A nyilatkozata szerint a rendőrök kétszer felszólították, a „barangolással” járó ellenőrzést valóban nem biztosította.)

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint mind a három feltétel megvalósult a panaszos vonatkozásában, így fennállt az előállítás jogalapja.

B) Mivel ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján fogatosított előállítások esetén a jogalkotó a rendőr mérlegelési jogkörébe utalta az előállítás szükségességéről a döntést, a Testületnek a jogalap fennállásakor is vizsgálnia kell, hogy az előállítás megfelel-e az arányosság követelményének.

Az Rtv. 15. § (2) bekezdése ugyanis kimondja: több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással jár.

A panaszos előállítására az ügy adatai szerint azért került sor, mert a rendőri felszólításnak nem engedelmeskedett, ellenszegülő magatartást tanúsított, így a rendőrség véleménye szerint a panaszos cselekményével a Szabs. tv. 216. §-ában foglalt szabálysértést valósította meg.

A konkrét esetben tehát azt kellett vizsgálni, hogy az adott körülmények között szükség volt-e a panaszos előállítására annak érdekében, hogy a rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülését megtöriék és a szabálysértési eljárás lefolytatását is megkezdhesék.

A Testület álláspontja szerint a panaszos ellenszegülését, a szabálysértés továbbfolytatását más módon nem lehetett megtörni, és nem lehetett másként megakadályozni, mint az előállítás fogatosításával. Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére, más kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás végrehajtása, ezért álláspontja szerint az előállítás az Rtv. arányossági követelményének is megfelelt.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga az előállítás foganatosítása kapcsán.

C) Az előállítás időtartama kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A rendőri jelentések és az ambuláns lap szerint a panaszossal szemben az intézkedés 10 óra 5 perckor kezdődött, 10 óra 10 perckor szólították fel, ezt követően 10 óra 25 perckor bilincset alkalmaztak vele szemben, kb. 11 óra 10 perccel kezdték meg a beszállítását, majd 11 órakor a kapitányságon levették a bilincset róla és a körzeti megbízott irodájában helyezték el. 12 óra körül átkísérték a rendelőintézetbe, ahol 12 óra 39 perckor kezdték meg a vizsgálatát, amely 12 óra 56 percig tartott, majd 13 órakor szabadították a panaszost.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Testület álláspontja szerint az előállítás nem haladta meg a szükséges időt, így az megfelelt az Rtv. 15. §-ban foglalt arányossági követelményeknek, ezért a panaszos személyi szabadsághoz való joga nem sérült.

3) A Testület a magánlakásban intézkedés jogszerűsége és a kapuval kapcsolatos panasz vizsgálata során az alábbi megállapításokra jutott.

a) Az Rtv. 39. § (1) bekezdése szerint a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve

a) segélyhívás esetén vagy öngyilkosság megakadályozása céljából;

b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása vagy büntetőeljárás terheltjének elfogása és előállítása céljából;

c) közveszély, továbbá az életet vagy testi épséget fenyegető közvetlen veszély elhárítása, illetőleg az ilyen veszélyben lévők kimentése érdekében;

d) rendkívüli vagy tisztázatlan okból bekövetkezett halálesettel kapcsolatos intézkedés megtételére;

e) végrehajtási eljárás lefolytatása, illetve az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről szóló törvényben meghatározott szakértői vizsgálat biztonságos és eredményes végrehajtásának biztosítása céljából, ha az abban való közreműködés - jogszabály alapján - a rendőrség számára kötelező;

f) az elővezetés végrehajtása érdekében;

g) a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott, a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszköz telepítése, ellenőrzése, karbantartása, valamint eltávolítása céljából;

h) a szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítása céljából;

i) személy- és létesítménybiztosítási intézkedés [46. § (1) bekezdés c) pont] végrehajtására;

j) ha ez előállítás a törvényben meghatározott egyéb okból szükséges;

k) a Bv. tv.-ben meghatározott, az elítélt mozgását nyomon követő elektronikus távfelügyeleti eszköz telepítése, ellenőrzése, karbantartása, valamint eltávolítása céljából.

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés c) pontja szerint *magánlakás*: a lakás (üdülő, nyaraló vagy a lakás céljára használt egyéb helyiség, létesítmény, tárgy), az ahhoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, létesítmény, bekerített terület.

A rendőri jelentések szerint miután a panaszos először az állatorvos kérésére, majd ezt követően a rendőrök felszólítására sem nyitott ajtót és engedte az ellenőrzés lefolytatását az ingatlan területén, a rendőrök bementek a területre, hogy a szabálysértés továbbfolytatását megakadályozzák és a panaszost előállítsák.

A rendőrök tehát a panaszost többszöri felszólítást követően az ellenszegülése miatt elő kívánták állítani az Rtv. 33. § f) pontja alapján, erre a fent hivatkozott Rtv. 39. § (1) bekezdés h) pontja alapján a Testület álláspontja szerint a rendőröknek volt jogi lehetősége, mivel a rendőrök az előállítás foganatosítása érdekében beengedés vagy határozat nélkül is jogosultak belépni.

Mindezek alapján a panaszos magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő joga nem sérült a rendőri intézkedés során.

b) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök elgörbítették a bezárt kapun lévő, azt záró vasrudat.

A rendőri jelentések szerint ilyen nem történt, ők elhúzták csupán a zárt a bejutás érdekében.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdés szerint ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

A fentiekben ismertetett előadások szerint a panaszos és a rendőrség előadása megegyezett abban, hogy a panaszos nem engedte be a jelenlévőket.

Tekintettel arra, hogy a rendőrök határozat és beengedés nélkül is jogosultak voltak belépni a magánterületre az előállítás eredményes foganatosítása érdekében, így az azt akadályozó tárgyakat is jogosultak voltak eltávolítani, ezért a Testület megállapítása szerint a reteszként használt vasrúd eltávolítása jogszerű volt.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tulajdonhoz való joga.

Abban a kérdésben, hogy károsodott-e a zár a rendőri intézkedés során, a Testület további bizonyíték hiányában nem tudott állást foglalni.

4) A panaszossal szemben alkalmazott kényszerítő eszközök kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A kényszerítő eszközök alkalmazásának általános szabályaként az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 47. §-a értelmében a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

Az Rtv. 48. §-a úgy rendelkezik, hogy a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,

- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.

A fentieket a Szolgálati Szabályzat 41. §-a tovább finomítja:

41. § (1) „Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt,

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,
- f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy
- g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.”

A Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdése szerint az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

- a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,
- b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni,
- c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrré, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.

A (3) bekezdés szerint pedig a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie:

- a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint
- b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A panaszos előadása szerint rendőrök minden előzmény nélkül megragadták, a kezét hátrafeszítették és megbilincseltek.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés ezzel szemben arról számol be, hogy a panaszos agresszív, ellenszegülő magatartást tanúsított miután a rendőrök bementek az udvarra, ezért az Rtv. 48. § b) és d) pontja alapján megbilincseltek.

Sz. Cs. r. ftörm. a Testület megkeresésére úgy nyilatkozott, hogy A panaszos ellenszegülő agresszív, fenyegető magatartása abban állt, hogy felemelte a kezét, a rendőrök elé állt és ordibált. Az látszott, hogy a kézfelemelés nem a rendőrök ellen irányul, hanem idegességből adódik.

A K. P. r. törm szerint a panaszos fenyegető, agresszív, ellenszegülő magatartást tanúsított, a kezeit a levegőbe emelve hadonászott, és kiabált az állatorvos felé.

Az erősítésként megérkező rendőrök a jelentésükben azt állították, hogy a panaszos nyugodt volt már a gépkocsiban, néha oda-odaszólt az ellenőrzést végzőknek, mivel nem értett egyet az ellenőrzéssel.

- a) A jelentésekből megállapítható, hogy a panaszossal szemben a testi kényszer alkalmazására a bilincselés fogantatosítás érdekében került sor.

A rendőri jelentések eltérőek tekintetben, hogy a panaszos milyen magatartást tanúsított. A végrehajtásról szóló jelentés szerint aktív ellenszegülő magatartást tanúsított még a földön is. A kiegészítő jelentésben Sz. Cs. r. ftörm. szerint a panaszos magatartása csak verbális agressziót valósított meg, tettelesen nem. A rendőrök szerint ugyan felemelte a kezét, de nem azt idegességében, nem támadó szándékkal. Míg K. P. jelentése szerint a földön fekvő helyzetben is aktív, ellenszegülő magatartást tanúsított, és többszöri felszólításra sem volt hajlandó hátranyúlni, ezért a karjait hátrafeszítették és hátrabilincseléssel rögzítették.

A Testület az ellentmondó előadások közül az intézkedéshez közelebbi előadásból indult ki, és rendőri előadásként a panaszos aktív ellenszegülő magatartására vonatkozót fogadta el.

A panaszos és a rendőrség előadása közötti ellentmondás további bizonyítékok hiányában nem volt feloldható, így nem lehetett megállapítani sem azt, hogy a panaszos ténylegesen ellenszegült-e, sem a panaszos ellenszegülésének mértékét.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való joga a bilincs alkalmazása kapcsán nem megállapítható.

b) A panaszos sérelmezte, hogy bilincsből kellett a meleg gépkocsiban ülnie a hőségben.

Az intézkedő rendőrök jelentése szerint a panaszost akkor helyezték a gépkocsiba, amikor az erősítés megérkezett, és maximum 10 percet töltött a gépkocsiban, mielőtt elindultak vele a kapitányságra, ahova 11 órakor érkeztek (az út 10 perc). A jelentés szerint 10 óra 25 perc és 11 óra között volt bilincs a panaszoson.

Az erősítésként érkező rendőrök jelentése ezzel szemben azt tartalmazza, hogy a panaszos már a gépkocsiban ült, amire a helyszínre érkeztek. Ekkor már nyugodtan viselkedett, majd amikor a meleg miatt kiabálni kezdett, akkor először az ablakot húzták le, majd az ajtót is kinyitották, miközben a két rendőr vigyázott rá.

A panaszos előadásából szintén az tűnik ki, hogy már az erősítés megérkezése előtt berakták a gépkocsiba. Előadása szerint a második csoport rendőr megérkezése előtt legalább fél óráig kiabált az ablak miatt.

Az Rtv. 16. § szerint nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

A rendőri jelentésekből kitűnik, hogy a panaszos a gépkocsiban már nyugodt volt, így a bilincselés oka ekkorra már akkor is megszűnt, ha erre eredetileg jogszerűen került sor (ebben a kérdésben ugyanakkor a Testület nem tudott állást foglalni). Emiatt a panaszossal szemben ezt követően indokolatlanul alkalmaztak hátrabilincselést, a bilincset – a további két rendőr jelenléte miatt – le lehetett volna róla venni, hiszen a panaszos már lenyugodott, és a további két rendőr megfelelően biztosíthatta volna, hogy ne hagyja el a helyszínt.

A Testület álláspontja szerint ezért a panaszos bilincselésének indokolatlan fenntartása miatt sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

c) A panaszos sérelmezte, hogy amikor a jobb kezében fogta a telefonját, arról kifeszítették a hüvelykujját, így később komoly fájdalmai voltak.

A Testületnek ezt követően azt kellett vizsgálnia, hogy a panaszos sérülései keletkeztek-e a panaszos rendőri bántalmazása következtében, vagy azok a jogszerű kényszerítő eszköz alkalmazásának tudhatóak be.

Töretlen gyakorlatának megfelelően a Testület eljárását kizárólag a panaszost esetlegesen ért alapjogsérelem feltárására tekintettel folytatta le – a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében álláspontját anélkül alakította ki, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök büntetőjogi felelősségét vizsgálta volna.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez fűződő jogot a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A (2) bekezdés pedig rögzíti, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: Bíróság) töretlen gyakorlata szerint (lásd például: Selmouni kontra Franciaország, Ribitsch kontra Ausztria és Tomasi kontra Franciaország) amennyiben egy személy a hatóságok őrizetébe kerül és rajta ezen idő alatt sérülések keletkeznek, megfordul a bizonyítási teher, és a hatóságokra, illetve az érintett államra hárul, hogy valószínű magyarázatot adjon a sérülés okát illetően. Ellenkező esetben a Bíróság megállapítja az Emberi Jogok Európai Egyezménye kínzást, megalázó vagy embertelen bánásmódot tilalmazó 3. cikkének sérelmét, azaz az érintett alapjogának sérelmét (ami azonban nem jelent egyet valamely meghatározott személy büntetőjogi felelősségének megállapításával). A bántalmazás gyanúját felvető ügyekben a Testület ugyanezt a megközelítést alkalmazza.

A rendőrök egybehangzó előadása szerint a panaszosnál az intézkedés ezen szakaszában már nem volt telefon, a hüvelykujját pedig nem fessegették. A panaszos aktív ellenszegülése miatt viszont a karját hátra kellett feszíteni és úgy megbilincselni.

Az orvosi vélemény csupán a panaszos kezének sérülését rögzíti, bántalmazásból eredő egyéb sérülést nem.

A fentiek alapján elmondható, hogy a panaszos és a rendőrök előadása ellentmondó: a panaszos állítása szerint az intézkedés helyszínén nem tanúsított a rendőrökkel szemben, mégis bántalmazták, a rendőrség szerint azonban a panaszos a rendőri felszólításnak nem engedelmeskedett és majd ellenállt a bilincselésnek.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésére álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyészség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során ezért a Testület a panaszos és az érintett rendőrök nyilatkozatára támaszkodhatott.

A bizonyítékok alapján elmondható, hogy a panaszosnak keletkeztek olyan sérülései, amelyek származhattak bántalmazásból, a rendőrség azonban adott magyarázatot a sérülésekre, miszerint azok a panaszos ellenszegülése miatt szükségessé vált kényszerítő eszköz-használatból erednek.

Ilyen körülmények között a Testület felelősséggel csak annyit állapíthat meg, hogy a panaszos sérülései egyaránt keletkeztek a panaszossal szemben kényszerítő eszköz használata miatt, és jogszabályi felhatalmazáson túli fizikai erőszak alkalmazása, azaz bántalmazás eredményeként is. A

Testület megítélése szerint ezért nem lehetett egyértelműen bizonyítani, hogy a panaszos sérülései jogszerűtlen rendőri fellépés miatt keletkeztek.

A jogszabályi felhatalmazáson túli fizikai erőszak alkalmazása vonatkozásában ezért a Testület arra a meggyőződésre jutott, hogy a panaszos testi épséghez fűződő alapvető jogának sérelme a konkrét esetben nem megállapítható.

5) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem gondoskodtak az ingatlana védelméről, a zárban hagyták a kulcsot, a gáztűzhelye égve maradt, a szivattyúja is leégett. A panaszos szerint azért nem boldogultak a rendőrök a kulccsal, mert biztonsági zár van a házon.

A rendőri jelentések azt tartalmazzák, hogy a panaszos házában az ajtót megpróbálták bezárni, a kulcsot nagy nehezen elforgatták, de a zárból nem tudták kivenni. Végül a szomszédot, K.J.-t kérték meg, hogy vigyázzon a házra és az állatokra. Amikor a panaszos jelezte, hogy a gáztűzhelye égve maradt az épületben, a jegyzővel felvették az ügyben a kapcsolatot.

A rendőrség nyilatkozta K. J.-t, aki megerősítette a rendőri előadást tekintetben, hogy a jelenlévők valóban megkérték, hogy itassa, és etesse meg az állatokat, ennek eleget is tett. Az önkormányzattól kétszer is hívták, hogy ennek eleget tett-e. Részletesen beszámolt az által elvégzett feladatokról, de sem arról nem számolt be, hogy őriznie kellett volna a házat, sem arról, hogy a gáztűzhelyt ő kapcsolta volna le. A ház őrzésével és a gáztűzhellyel kapcsolatban nem nyilatkozott.

A közegészségügyi ellenőr szintén úgy nyilatkozott, hogy emlékezete szerint a rendőrök megkérték K. J.-t, hogy őrizze a házat.

Az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat nem tartalmaz arra konkrét rendelkezést, hogy milyen kötelezettségei vannak olyan esetben a rendőrnek, ha az intézkedés helyszínén vagyontárgy marad őrizetlenül. A Szolgálati Szabályzat mindössze a lakásból való előállítás esetére tartalmaz vagyonsvédelmi előírásokat. (A 15. § (1) bekezdése szerint, ha az Rtv. 33-34. §-ai, illetve 37. §-ának b) és c) pontja alapján a személyt a lakásából szállítják el, szükség esetén a lakásban maradó vagyontárgyait a rendőr biztonságba helyezi, tanúk jelenlétében az üresen maradó lakást lepecsételi.)

A Testület emellett hivatkozik az Rtv. 2. §-ban foglalt – fent említett – kötelezettségekre, illetve az Rtv. 17. § (1) bekezdésének előírásaira, miszerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

A fentiek alapján tehát megállapítható, hogy a jogszabály nem tartalmaz konkrét rendelkezést az előállítás miatt őrizetlenül maradt vagyontárgyak biztonságba helyezéséről, ugyanakkor a Testület álláspontja az Rtv. 2. §-ból eredően szerint a rendőröktől elvárható, hogy az ingatlant bezárják, és hogy meggyőződjenek arról, hogy abban égő tárgy ne maradjon vagy más baleset előidézésére alkalmas működő gép nem maradjon bekapcsolva. Szintén elvárható a Testület álláspontja szerint, hogy amennyiben a rendőrség tudomására jut, hogy az épületben olyan tárgy maradt üzemben, ami alkalmas arra, hogy tüzet vagy robbanást okozzon, akkor maguk intézkedjenek ezen veszélyhelyzet elhárítására.

A rendőrség előadásában megjelölt személy nem erősítette meg azt a rendőri előadást, hogy a ház őrzését is rábízták volna, csak az állatok gondozásáról számolt be. Szintén nem számolt be arról, hogy jelezték volna felé a gáztűzhely problémáját.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint mulasztott akkor a rendőrség, amikor nem helyezte a helyszínen a vagyontárgyat kulccsal biztonságba – különös figyelemmel arra, hogy az addigra már lenyugodott panaszos, aki a rendőri létszámfőlény mellett maga is bezárhatta volna a házat, és aki nyilván ismeri a zár sajátosságait. A Testület szintén nem találja elegendőnek azt a rendőrség részéről, hogy a gáztűzhely kapcsán nem maguk intézkedtek, hanem egy harmadik felet bevonva próbálták orvosolni az ügyet.

A szivattyú kapcsán a Testület elfogadta a rendőrök előadását, miszerint a panaszos nem jelezte, hogy bekapcsolva maradt, mivel maga a panaszos se számol be erről a panaszában.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy sérült a panaszos tulajdonhoz való joga a rendőrség mulasztása miatt.

6) A panaszos sérelmezte, hogy nem szállították haza rendőrök, hiába kérte, hogy vigyék haza.

A panaszos előadása szerint se pénz, se iratok nem voltak nála, végül gyalog indult neki, és egy rokona vitte haza, akivel az úton találkozott.

A rendőri jelentések szerint a panaszost 13 órakor szabadították. Az egyik jelentés szerint panaszos nem jelezte, hogy nem tud hazamenni, a másik szerint pedig úgy nyilatkozott, hogy „Megoldom”.

A Testület leszögezi, hogy a rendőrségnek valóban nincs olyan kifejezett jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kellene szállítani, vagy akár segédkezni kellene a hazajutásban.

A rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok ugyanakkor több olyan rendelkezést is tartalmaznak, melyek a rendőrséget általános jogvédelmi kötelezettséggel ruházzák fel. Az Rtv. fent idézett 2. §-ának (1) bekezdése alapelvei szinten mondja ki, hogy: „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.”

A fentiek miatt ezért mindig az adott ügy körülményei alapján kell mérlegelni azt, hogy a panaszos hazaszállítása a rendőrségtől elvárható-e (p. jelezte-e, hogy nem tud hazamenni, vagy télen csak vékony ruházatban van a lakásától több km-nyire, vagy a település tömegközlekedéssel nem megközelíthető.)

A GoogleMaps alkalmazás szerint a panaszos lakása és a rendőrkapitányság épülete közötti távolság kb. 6,3 km, amely gépkocsival 9 perc, míg gyalogosan kb. 1 és 10 perc alatt tehető meg. A Volán menetrend szerint a két település között kb. fél óránként indul busz.

Az előadások közötti ellentmondás feloldhatatlansága miatt a Testület nem tudta rekonstruálni az eseményeket tekintetben, hogy a panaszos kérte-e, hogy hazaszállítsák a rendőrök, illetve hogy jelezte-e, hogy nem tud hazamenni.

Mindezek alapján a Testület nem tudott állástfoglalni abban a kérdésben, hogy mulasztott-e a rendőrség, ezért úgy döntött, hogy a panaszos testi épséghez való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Testület álláspontja szerint a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, a panaszos előállítása jogszerű és arányos volt, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. A magánlakásban intézkedésre jogszerűen került sor, ezért nem sérült a panaszos magánlakás sérthetlenségéhez fűződő joga. A kényszerítő eszköz alkalmazása során a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható, viszont a bilincselés indokolatlan fenntartása miatt sérült ugyanezen joga.

A panaszos testi épséghez való jogának a sérelme nem megállapítható sem az ujsérülés kapcsán, sem a hazaszállítás elmaradására vonatkozó panasz kapcsán. Ugyanakkor az ingatlan biztonságos lezárásával kapcsolatos panasz kapcsán a Testület megállapította a rendőrség mulasztását és a panaszos tulajdonhoz való jogának a sérelmét.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelmek mértéke eléri azt a szintet, amely indokolttá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2016. június 2.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag